

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
στην πρόταση νόμου «Δημιουργία μόνιμης δομής παροχής Κοινωνικών Αγαθών
και Υπηρεσιών σε Ευπαθείς Κοινωνικές Ομάδες»

Προς την Βουλή των Ελλήνων

Επί της Αρχής

Το βάθος της οικονομικής ύφεσης που για 5 συνεχή χρόνια βιώνει η Ελλάδα έχει προξενήσει δραματικές μεταβολές στην κοινωνική συνοχή. Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία του Ο.Α.Ε.Δ. το ποσοστό της ανεργίας στο τέταρτο τρίμηνο του 2011 αυξήθηκε κατά 20,7% και ο συνολικός αριθμός των ανέργων ανήλθε το τελευταίο τρίμηνο σε 1.025.877 άτομα. Παράλληλα σύμφωνα και με τα τελευταία στοιχεία της Eurostat, ο πληθυσμός της Χώρας που βρίσκεται κάτω από τα όρια της φτώχειας είναι ανάλογος με αυτόν Βαλκανικών Χωρών, καθώς τα επιμέρους στοιχεία δείχνουν ότι οι 6 στους 10 Έλληνες που βρίσκονται στα όρια της φτώχειας στερούνται βασικών υλικών αγαθών. Η ενίσχυση του κοινωνικού ιστού για τα κοινωνικά εκείνα στρώματα τα οποία πραγματικά το έχουν ανάγκη διαφαίνεται ακόμα και μέσα από τις εκθέσεις της Τρόικας.

Η κατάσταση αυτή είναι σε πλήρη αντίθεση τόσο με τον πυρήνα του κοινωνικού κράτους πρόνοιας της Ε.Ε. όσο και με τους θεμελιώδεις άξονες της στρατηγικής ανάπτυξης της Ευρώπης για το 2020. Η Ελλάδα στο πλαίσιο αυτό έχει θέσει ως στόχο τη μείωση του αριθμού των ατόμων που απειλούνται από τη φτώχεια ή/και τον κοινωνικό αποκλεισμό κατά 450.000 έως το 2020. Αυτό μεταφράζεται σε μείωση του ποσοστού όσων απειλούνται από τη φτώχεια ή/και τον αποκλεισμό από το 28% το 2008 στο 24% το 2020. Ο δεύτερος στόχος που έχει τεθεί εστιάζει στην αντιμετώπιση της παιδικής φτώχειας, κυρίως τη μείωση του αριθμού των παιδιών και νέων (0-17) που απειλούνται από τη φτώχεια κατά 100.000 έως το 2020, γεγονός που μεταφράζεται σε μείωση του ποσοστού των παιδιών (0-17) που απειλούνται από τη φτώχεια από το 23% το 2008 στο 18% το 2020. Τρίτον, η κατοχύρωση ενός βασικού κοινωνικού δικαιώματος στην εργασία και σε ένα αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης, καθώς και η ελεύθερη και ισότιμη πρόσβαση των πολιτών σε βασικές κοινωνικές υπηρεσίες, όπως η ιατρική περίθαλψη, η στέγαση και η εκπαίδευση, αποτελούν προτεραιότητες κατά τη διάρκεια της κρίσης και προϋποθέσεις για την έξοδο της χώρας από την κρίση. Αυτοί οι στόχοι

συνεπάγονται δραστική μείωση του αριθμού των πολιτών που δεν έχουν πρόσβαση σε πρωτοβάθμιες υπηρεσίες ιατρικής περίθαλψης, εκπαίδευσης και στέγαση.

Σκοπός του σχεδίου νόμου είναι η δημιουργία ενός μόνιμου μηχανισμού παροχής κοινωνικών αγαθών και υπηρεσιών με σημαντικά μειωμένο κόστος παροχής από αυτό που παρέχεται από τις ΔΕΚΟ στους καταναλωτές. Βασικός πρωταρχικός στόχος του σχεδίου νόμου είναι: α) Η ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής μέσω στήριξης των κοινωνικών εκείνων ομάδων που απειλούνται από το φάσμα της φτώχειας και της ανεργίας, β) Η ενίσχυση των δυνατοτήτων ισότιμης πρόσβασης όλων στην αγορά εργασίας, γ) Η διατήρηση της κοινωνικής και οικονομικής δραστηριότητας των ατόμων που πλήττονται από την οικονομική κρίση, δ) Η διευκόλυνση των μετακινήσεων των κοινωνικών ομάδων που πλήττονται από την οικονομική κρίση.

Με το άρθρο 1 του Νόμου καθορίζονται για την εφαρμογή του παρόντος νόμου, τα αγαθά και οι υπηρεσίες εφαρμογής του μηχανισμού παροχής κοινωνικών αγαθών, η έννοια της τιμολόγησης και της επιλεξιμότητας. Με το άρθρο 2 του Νόμου καθορίζονται συγκεκριμένα κριτήρια επιλεξιμότητας προκειμένου να καταστούν οι δυνάμενοι δικαιούχοι. Ειδικότερα, τα κριτήρια αυτά όπως εξειδικεύονται αφορούν: α) την εισοδηματική, β) την εργασιακή, γ) την οικογενειακή και δ) την περιουσιακή κατάσταση των δικαιούχων.

Με το άρθρο 3 του Νόμου αναλύονται διεξοδικά οι φορείς υλοποίησης του μηχανισμού και των δράσεων, οι αρμοδιότητες και οι υποχρεώσεις αυτών. Στο άρθρο 4 αναφέρεται διεξοδικά η διαδικασία υλοποίησης του μηχανισμού και η μεθοδολογία εφαρμογής του. Στο άρθρο 5 του νόμου αναφέρεται η διαδικασία συμβατικής ανάληψης υποχρέωσης μεταξύ της αρμόδιας επιχείρησης παροχής των αγαθών και υπηρεσιών και της αρμόδιας για την υλοποίηση και το συντονισμό του προγράμματος υπηρεσία.

Στο άρθρο 6 του νόμου προσδιορίζονται λεπτομερώς οι πηγές χρηματοδότησης του μηχανισμού παροχής κοινωνικών αγαθών και υπηρεσιών. Στο άρθρο 7 αναλύεται η ακολουθούμενη διαδικασία στην οποία πρέπει να προβούν οι αρμόδιες υπηρεσίες προκειμένου να υπάρξει απόφαση από την Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα για την χρήση προσωπικών δεδομένων των εν δυνάμει δικαιούχων

Στο άρθρο 8 του νόμου προβλέπεται η διαδικασία έκδοσης Κοινής Υπουργικής Απόφασης (Κ.Υ.Α.) των Υπουργών Οικονομικών, Υγείας και Κοινωνικής Πρόνοιας, Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και των συναρμόδιων Υπουργών, με την οποία καθορίζονται τα κοινωνικά προϊόντα και οι υπηρεσίες στα οποία παρέχεται

κοινωνική τιμή, τα ειδικότερα κριτήρια δικαιούχων, ο τρόπος πιστοποίησης και χορήγησης, καθώς και όλες οι τεχνικές λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος Νόμου.

Στο άρθρο 9 προβλέπονται οι μεταβατικές διατάξεις, έτσι ώστε μέχρι την έκδοση της Κ.Υ.Α. για τα κοινωνικά προϊόντα και υπηρεσίες που θα ενταχθούν στο κοινωνικό τιμολόγιο από 1/1/2013, να ισχύσει άμεσα κοινωνική τιμή για τα ακόλουθα προϊόντα: α) Για όλα τα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς (Μ.Μ.Μ.) της Αττικής, Θεσσαλονίκης και της επαρχίας κοινωνική τιμή στο κόμιστρο (εισιτήριο) το οποίο αναλογεί στο 50% της αρχικής αξίας του κομίστρου, β) Για όλα τα ισχύοντα τιμολόγια της ΕΥΔΑΠ, ΕΥΑΘ, καθώς και των ΔΕΥΑ των Δήμων, όπως αυτά έχουν καθοριστεί με αποφάσεις των συλλογικών οργάνων των ΟΤΑ Α', θεσπίζεται κοινωνική τιμή η οποία αναλογεί στο 70% της αρχικής αξίας του τιμολογίου, γ) Για όλα τα διόδια τέλη σε ολοκληρωμένα τμήματα των αυτοκινητοδρόμων, κοινωνική τιμή η οποία αναλογεί στο 50% της αρχικής αξίας του Ανώτατου Ορίου Διοδίων Τελών, δ) η εξαίρεση από τις χρεώσεις των Υπηρεσιών Κοινής Ωφέλειας (ΥΚΩ) των τιμολογίων της ΔΕΗ.

Αθήνα, 09 Απριλίου 2012

Οι Βουλευτές

Δημητρουλόπουλος Παναγιώτης

Κασσάρας Γεώργιος

Καστανίδης Χαράλαμπος

Κατσέλη Λούκα

Κυριακοπούλου Μαρία

Μίχος Λάμπρος

Τεκτονίδου Κυριακή

Τριανταφυλλόπουλος Ανδρέας